

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximus, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhvsii, MDCLXXV.

Caput XXVI. De novo Cantico Virginibus cantando. §. 97. & 98. tom. 5. pag.
119.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

bere (oleum enim in lampade est, l^etitia spiritualis in corde) nolite de altitudine lilij vestri, id est, de puritate castitatis vestræ alta sapere. Nolite laudem exteriorem appetere, ne clauso ostio regni cœlorum dicat vobis sponsus. *Amen dico vobis, ne scio vos: & à se excludat, qui respexit humilitatem ancilla sue.* Multæ enim Virginum excluduntur, quia superbarum nulla ingredietur. Humilium verò nullus nec conjugatus nec virgo nec vidua merebitur expelli. Arcta est janua regni cœlorum , nec recipit nisi parvos , tumidi repelluntur, imò nequaquam possunt accedere cujuscunque sexus , sive conditionis fuerint vel ætatis. Et breviter dico, nulla virtus accedit nisi ad humilitatis violam fuerit inclinata. Dicit enim & docet hoc ipse humilitatis magister, qui advocans parvulum statuit eum in medio discipulorum & dixit *Matth. 18. Nisi conversi fueritis, & efficiamini sicut parvulus hic, non intrabitis in regnum cœlorum.* Nunquid posuit ibi in exemplum discipulis lily castitatis Ioannem , vel rosam charitatis Petrum , qui & tunc præsentes erant? quorum prior ab ipsis nuptiis, ut asseritur, vocatus fuit, & electus à Domino ; sequens verò trinā confessione Domino benigno Iesu, cui mentiri non potuit, perfectæ charitatis affectum contestatus est? Sicut enim Ioannes de speciali prærogativa castitatis , ita Petrus de ferventiori charitate commendatur , nec tamen istos in exemplum posuit cœlorum januam intraturis : sed parvulum humilitatis virtute præcelsum.

CAPUT XXVI.

De novo Cantico Virginibus cantando.

§. 97. & 98. tom. 5. pag. 119.

Non ita cantavit novi cantici Imitatrix Mater Christi verum lily verè viridantibus foliis redimitum. Vis videre folia

folia ejus? vis audire canticum ejus? exaltata & supra quam dici aut cogitari potest toti mundo cœlisque prælata, non ascendi supra te, sed cantavit canticum humilitatis, quod & charitas est, quia charitas non inflatur. Eructavit de corde suo inebriato verbum bonum & suave, canticum novum virginibus cantandum. Ecquid ait *Luc. 2. Magnificat anima mea Dominum*, vide quam contrarium est canticum hoc cantico Angeli ruituri. Incepit Maria ab imo, ut in altum sublevaretur. Magnificat hæc Dominum, non se, licet inæstimabiliter exaltata servans quod scriptum est *Eccli. 3. quantò major es, humilia te in omnibus*. Unde & super omnes choros Angelorū meruit elevari, magnificavit se ille supra Dominum, & infra omne quod est meruit præcipitari. Exultavit Spiritus humilis Mariæ in Domino Iesu suo, unde oleo lætitiae præ consortibus suis inungi promeruit. Exultavit stultus ille Angelus in se: unde luctu perpetuo meruit condemnari, gloriatur illa humilitatem suam esse respectam, undè habebit fructum in respectiōnem animarum sanctorum. Gloriabatur ille in multitudine virtutis suæ, vndè perpetuam despectionem incurrit.

Vos ergo ô Virgines Christi, virete in foliis, in herbis charitatis, humilitatis & patientiæ. Sequimini lilyum illud præcipuum, Matrem summi lilyj, boni Iesu, ut ipsum solum magnificantes, qui solus magnus est, in ipso & iplum, & cum ipso mereamini magnificari.

CAPUT XLIII.

De odore Florum Vitis,

§. 158. tom. 5. pag. 132.

AM ad odorem florū Vitis nostrāe accedamus, rogantes
Ipsū dulcissimum IESUM, ut sui odoris dulcissimi fragrantia
Q 2 corda